

РЕШЕНИЕ

№ 216

гр. Радомир, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, II СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНТОН Р. ИГНАТОВ

при участието на секретаря Е. Т. З.
като разглежда докладваното от АНТОН Р. ИГНАТОВ Гражданско дело № 20231730100245 по описа за 2023 година

Предявените обективно съединени иски са с правно основание чл.124, ал.1, вр. вр. с чл. 415 ГПК и чл.86 ЗЗД, с насрещен иск по чл.128, вр. чл.242, вр. чл.245, ал.2 КТ.

Ищецът „В. Т.“ ООД, с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр.С. З. ул. К. Г. № ., ет. ., оф., представлявано от управителите Н. П. Г. и К. М. П., съдебен адрес за връчване на книжа: гр.С. З. ул.Х. Б., ет., офис ., чрез адв.Б. К. от АК - С. З., е предявила иск против ответника З. И. Б., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Р., ж.к.“А.“ ., ет. ., ап. ., с който моли съда да постанови решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца сумата от 710 лв., представляваща дължимото обезщетение по чл.221, ал.2 предл. първо от КТ, ведно с законната лихва върху дължимата сума за периода от 13.08.2022г. до 04.11.2022г. в размер на 16,57 лв., както и законната лихва върху дължимата сума от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, въз основа на което е образувано ч.гр.д.№ ./2022 г. по описа на Районен съд - Р., до датата на изплащане на вземането. Моли да му бъдат присъдени направените в настоящото, както и в заповедното производство, съдебно-деловодни разноски.

Ответникът З. И. Б., чрез адв. Б. Д. В., вписан в Адвокатска колегия - К., със съдебен адрес: с. Б. п.к. 2062, общ. И., област С., е подал отговор в срока по чл.131, ал.1 ГПК, с който е оспорил иска като неоснователен и недоказан.

При условията на евентуалност в случай, че съдът приеме предявените иски за основателни, предявява насрещен иск за осъждане на „В. Т.“ ООД да заплати на З. И. Б.

сумата от 710 лв., представляваща неизплатено от дружеството трудово възнаграждение за м. 07.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, смятано от датата на подаване на насрещния иск, до окончателното изплащане на вземането.

Районен съд- Р. , преценявайки събраните по делото доказателства, по реда на чл.12 и чл.235 ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна.

Според твърденията в исковата молба, ответникът З. Б. сключил с ищеца „В. Т.“ ООД трудов договор № ./04.05.2022г., по силата на който същият беше назначен в ищцовото дружество на длъжност „Шофьор на тежкотоварен автомобил - 12 и повече тона“. Започнал да изпълнява длъжността си на 04.05.2022 г., съгласно служебна бележка No ./04.05.2022г. за проведен първоначален инструктаж по безопасност и здраве при работа и това продължило до 27.06.2022г. - деня, в който спрял да се явява на работа.

На основание чл.193, ал.1 от Кодекса на труда във връзка с извършеното от ответника дисциплинарно нарушение по чл.190, ал.1, т.2 от КТ, изразяващо се в неявяване на работа в течение на два последователни работни дни, смятано от 27.06.2022 г., включително, ответникът бил поканен да представи обяснения по повод на горното в срок от два работни дни, смятано от датата на получаване на поканата.

В посочения по-горе срок З. И. Б. не представил писмени обяснения и продължил да не се явява за изпълнение на трудовите си задължения в седалището и адреса на дружеството - работодател.

С оглед поведението на ответника на основание чл. 188, т. 3 от КТ във връзка с чл.190, ал.1, т.2 от КТ и при спазване на изискванията на чл.189, чл.193 и чл.194 от КТ, със заповед No ./03.08.2022 г., на З. Б. било наложено дисциплинарно наказание „дисциплинарно уволнение“ и бил прекратен трудовият му договор със заповед No./03.08.2022 г. Същите му били връчени с писмено уведомление от 03.08.2022 г. по Еконт с обратна разписка на 09.08.2022 г.

В заповед № ./03.08.2022г. изрично било посочено, че на основание чл.221, ал.2, предл. първо от КТ, З. И. Б. дължи на работодателя си обезщетение в размер на едно брутно трудово възнаграждение.

Искането е да бъде признато за установено по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца сумата от 710 лв., представляваща дължимото обезщетение по чл.221, ал.2 предл. първо от КТ, ведно с законната лихва върху дължимата сума за периода от 13.08.2022г. до 04.11.2022г. в размер на 16,57 лв., както и законната лихва върху дължимата сума от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, въз основа на което е образувано ч.гр.д.№ ./2022 г. по описа на Районен съд - Р., до датата на изплащане на вземането, както и да му бъдат присъдени направените в настоящото и в заповедното производство, съдебно-деловодни разноски.

Ответникът не е оспорил това, че между страните е уговорено възникването на трудово правоотношение, което не е обвързано със срок.

Оспорени са твърденията за извършено нарушение на трудовата дисциплина по чл.190, ал.1, т.2 от КТ, съответно, че на ответника са искани обяснения в тази връзка, както и наложеното дисциплинарно наказание уволнение и твърдението, че трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 320, ал. 2, т. 6 от КТ.

Твърди, че заповед № ./03.08.2022 г., както и приложените към исковата молба като доказателства - заповед № ./03.08.2022 г., заповед № ./03.08.2022 г. и уведомление от 03.08.2022 г., не са връчвани на ответника. Представената по делото обратна разписка не удостоверява съдържанието на писмото, получено на 09.08.2022 г.

По делото е допуснато изслушване на съдебно-икономическа експертиза. След запознаване с материалите, приложени към делото и копие от платежна ведомост за м. май и месец юни 2022 г. и разходен касов ордер от м. май 2022 г., предоставени от ищеца, вещото лице Я. А. е дала следните отговори на поставените задачи:

Обезщетението по чл.221, ал.2 от Кодекс на труда от КТ от З. И. Б. на „В. Т." ООД е в размер на 710,00 лева.

Законната лихва за забава, върху 710,00 лева - размера на дължимото обезщетение по чл. 221, ал. 2 от КТ в размер на за периода от 13.08.2022 г., до 04.11.2022 г., е 15,98 лева:

Съгласно Разходен касов ордер без № от 31.05.2022 г. са платени/броени на З. Б. за «командировка Италия и заплата» 1230,00 лева, има поставени подписи на лицето изплатило сумата и получил сумата.

От правна страна.

От приложеното към настоящето, ч. гр. дело № ./2022 г. по описа на РдРС е видно, че въз основа на молба по реда на чл.410 ГПК в полза на дружеството- ищец е била издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК, за сумите, които са предмет на настоящото производство, като, предвид подаденото от ответника възражение в срок, съдът е дал указания за предявяване на иск в едномесечен срок.

Така предявеният иск е за установяване на спорното правоотношение, а не за осъждане на ответника да заплати сумите. Това следва от разпоредбата на чл.415, ал.2 от ГПК, която предвижда, че заповедта за изпълнение продължава да съществува и след предявяване на иска, а обезсилването ѝ е допустимо само в случаите, когато искът не бъде предявен в едномесечния срок или бъде предявен иск само за част от вземането.

Предявеният иск се явява допустим, тъй като във всички случаи, когато заповедта за изпълнение и изпълнителният лист са издадени въз основа на предвиден в закона несъдебен акт /несъдебно изпълнително основание/ и е постъпило възражение от длъжника в установения двуседмичен срок, заявителят /кредиторът/ разполага с възможността да реализира правата си, предявявайки претенцията по чл. 422 от ГПК.

Първият спорен момент по първоначалния, основен иск се свежда до това, дали са връчени на ответника заповед № 1/03.08.2022 г., както и приложените към исковата молба като доказателства - заповед № ./03.08.2022 г., заповед № ./03.08.2022 г. и уведомление от 03.08.2022 г.

В представената обратна разписка на фирма „Е.“ е отбелязано, че ответникът е получил на 08.09.2022 г. документи, като не е уточнено какви именно са те. Същевременно съдът намира, че при липса на данни, относно наличие на кореспонденция, свързана с изпращането на други документи до ответника (подобно твърдение от страна на последния липсва), следва да се приеме, че З. Б. е получил въпросните заповед № .03.08.2022 г., заповед № .03.08.2022 г. и уведомление от 03.08.2022 г.

Съдът намира за неоснователни и възраженията на ответника относно това, че липсва нарушение на трудовата дисциплина по чл.190, ал.1, т.2 от КТ и, че не са искани обяснения в тази връзка. Настоящото производство е за обезщетение по чл.221, ал.2 КТ и има за цел да обезщети работодателя, като в случая, след като е налице редовно връчването на заповедите за налагане на дисциплинарно наказание и за дължимото обезщетение, същото се явява основателно. По делото липсват каквито и да било данни и дори твърдения от страна на ответника относно това, заповед за налагане на дисциплинарно наказание уволнение № .03.08.2022 г. да е била обжалвана по съответния ред, предвид което същата е влязла в сила. Идентично е положението и със заповед № .03.08.2022 г., в която на основание чл.221, ал.2, предл.І-во КТ, е отбелязано, че работникът дължи на работодателя обезщетение в размер на една брутно трудово възнаграждение.

При преценката на така събраните доказателства се налага изводът, че положителният установителен иск по чл.415, ал.1, вр. чл.124, ал.1 ГПК се явява изцяло основателен и следва да бъде уважен за сумата от 710 лв., представляваща дължимото обезщетение по чл.221, ал.2 предл. първо от КТ.

С оглед акцесорния характер на задължението за лихва, с оглед изхода от основния иск, съдът намира, че следва да бъде присъдена и законната лихва върху дължимата сума за периода, от 13.08.2022 г., до 04.11.2022 г., в размер на 16,57 лв., съгласно заключението на вещото лице. Ответникът дължи и законната лихва върху главницата, смятано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, въз основа на което е образувано ч.гр.д.№ ./2022 г. по описа на Районен съд – Р.-07.11.2022 г., до датата на изплащане на вземането.

Относно предявения насрещен иск.

Искът е с правно основание чл.128, вр. чл.242, вр. чл.245, ал.2 КТ. Съгласно разпоредбата на чл.242 КТ, положеният труд по трудово правоотношение е възмезден, а чл.128, т.2 КТ, задължава работодателя да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. Според чл.245, ал.1 КТ, при добросъвестно изпълнение на трудовите задължения на работника или служителя се гарантира изплащането на трудово възнаграждение в размер 60 на сто от brutното му трудово възнаграждение, но не по-малко от минималната работна заплата за страната, а от своя страна ал.2 на същия текст гласи: „Разликата до пълния размер на трудовото възнаграждение остава изискуема и се изплаща допълнително заедно със законната лихва”. По делото се установи съществуването на трудовото правоотношение за претендирания период- м. 07.2022 г. От доказателствата по делото обаче (най- вече влязла в сила заповед за налагане на наазание дисциплинарно

уволнение), се установи липсата на добросъвестното изпълнение на трудовите задължения от страна на ищеца по насрещния иск. От друга страна, видно от заключението на вещото лице Я. А., прието без възражение от страните, съгласно Разходен касов ордер без № от 31.05.2022 г. са платени/броени на З. Б. за «командировка Италия и заплата» 1230,00 лв. Върху ведомостта има поставени подписи на лицето изплатило сумата и получил сумата. Всичкото това не е оборено от ответника- ищец по насрещния иск, предвид което съдът намира, че последният следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

По разноските.

С оглед изхода на делото и съгласно чл.78, ал.1 от ГПК в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноски, направени по водене на делото от ищеца, съответно на уважената част от иска. Ищецът е представил списък на разноски по чл.80 от ГПК, според който в настоящото производство са направени разноски в размер на 425 лв., от които 25 лв.- внесена държавна такса и 400 лв.- изплатено адвокатско възнаграждение. Ответникът дължи и разноски по заповедното производство- ч.гр.д. № 1026/2022 г., в общ размер от 325 лв., от които: 25 лв.- внесена държавна такса и 300 лв.- изплатено адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените обективно съединени иски с правно основание чл.124, ал.1, вр. вр. с чл. 415 ГПК и чл.86 ЗЗД, от ищеца „В. Т." ООД, с ЕИК . със седалище и адрес на управление: гр.С. З., ул. К. Г. № .ет. ., оф.. представлявано от управителите Н. П. Г. и К. М. П., съдебен адрес за връчване на книжа: гр.С. З., ул.Х. Б. ., ет.1, офис 2, чрез адв.Б. К. от АК - С. З., против ответника З. И. Б., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Р., ж.к.“А.“ . ет. ., ап. . че ответникът дължи на ищеца сумата от 710 лв. /седемстотин и десет лева/, представляваща дължимото обезщетение по чл.221, ал.2 предл. първо от КТ, ведно с законната лихва върху дължимата сума за периода, от 13.08.2022 г., до 04.11.2022 г., в размер на 16,57 лв. /шестнадесет лева и петдесет и седем стотинки/, както и законната литва върху дължимата сума от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК- 07.11.2022 г., въз основа на което е образувано ч.гр.д.№ ./2022 г. по описа на Районен съд - Р., до окончателното изплащане на вземането.

ОТХВЪРЛЯ предявения от З. И. Б., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Р., ж.к.“А.“ ., ет. . ап. ., срещу „В. Т." ООД, с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр.С.З., ул. К. Г. № ., ет. ., оф.17, представлявано от управителите Н. П. Г.и К. М. П., съдебен адрес за връчване на книжа: гр.С. З., ул.Х. Б. ., ет., офис . чрез адв.Б. К. от АК - С. З., насрещен иск с правно основание чл.128, вр. чл.242, вр. чл.245, ал.2 КТ, за сумата от 710 лв. /седемстотин и десет лева/, представляваща неизплатено от дружеството трудово възнаграждение за м. 07.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, смятано от

датата на подаване на насрещния иск, до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА З. И. Б., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Р., ж.к. "А." . ет. ., ап. ., да заплати на „В. Т." ООД, с ЕИК . със седалище и адрес на управление: гр.С. З., ул. К. Г. № ., ет. ., оф., представлявано от управителите Н. П.Г. и К.М. П. съдебен адрес за връчване на книжа: гр.С. З., ул.Х. Б. . ет., офис ., чрез адв.Б. К. от АК - С. З., сумата от 425 лв. (четиристотин двадесет и пет лева)- направени разноси по настоящото дело и сумата от 325 лв. (триста двадесет и пет)- направени разноси по заповедното производство /ч.гр.д. № 1026/2022 г. на РдРС/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____